

GŁOS PABIANIC

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 105 — ROK VII.

ŚRODA 18 KWIETNIA 1951 ROKU

CENA 10 GR.

Pod sztandarami Lenina-Stalina — do zwycięstwa komunizmu

Historyczne osiągnięcia pokojowego budownictwa narodu radzieckiego

Komunikat Państwowej Komisji Planowania ZSRR i Centralnego Urzędu Statystycznego o wykonaniu planu 5-letniego za lata 1946—1950

MOSKWA (PAP). — Ogłoszono komunikat Państwowej Komisji Planowania ZSRR i Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR o wynikach wykonania czwartego

(pierwszego powojennego) planu 5-letniego ZSRR za lata 1946—1950.

Przyjęty przez Radę Najwyższą ZSRR w marcu 1946 roku powojenny plan 5-letni odbudowy i roz-

woju gospodarki narodowej ZSRR na lata 1946—1950 został pomyślnie wykonany, a najważniejsze zadania planu wykonane zostały ze znaczną nadwyżką.

Plan 5-letni i było o 22 proc. więcej niż przed wojną.

Dzięki skutecznemu wykonaniu prac geologiczno-badawczych wykryto i przygotowano do eksploatacji znaczne przemysłowe zasoby ropy naftowej i gazu. Wprowadzaniem jest na szeroką skalę nowa technika w dziedzinie wydobywania ropy naftowej, wierceń szybów i przetwarzania ropy. Rozszerzono produkcję wysokooktanowych lotniczych materiałów pędnych i smarów lotniczych.

Szybki wzrost wydobywania ropy naftowej wymaga jednak jeszcze większego wzmocnienia tempa budowy nowych rafinerii. Wzrosło poważnie znaczenie nowych pól naftowych na wschodzie. Powstały nowe wielkie tereny eksploatacji i rafinerii ropy w Baszkirskiej ASRR. Rozwija się szybko wydobywanie i przetwarzanie ropy naftowej w obwodzie kujbyszewskim, w Turkmeńskiej SRR, Uzbekkiej SRR i Kazachskiej SRR. Wykryto nowe wielkie źródła naftowe w Tatarskiej ASRR.

Ciężar gatunkowy obszarów wschodnich w stosunku do globalnego wydobywania ropy naftowej w całym Związku Radzieckim zwiększył się do 44 proc. w porównaniu z 12 proc. w 1940 r.

Nastąpił dalszy rozwój przemysłu gazowego. Zbudowano i uruchomiono gazociągi Saratow - Moskwa, Daszawa - Kijów i Kochtia-Jarwe - Leningrad.

(Dalszy ciąg na str. 2-ej).

Towarzysz Bolesław Bierut, Prezydent Rzeczypospolitej, przewodniczący KC naszej partii, obchodzi dziś 59 rocznicę urodzin. W tym dniu serca wszystkich Polaków biją wspólnym rytmem gorącego uczucia do tego, którego całe życie było wielką walką o wyzwolenie naszego kraju z jarzma wyzysku i ucisku, do tego, który przewodzi partii i państwu w budowie socjalistycznej Polski.

„Naród nasz — powiedział towarzysz Bierut na VI Plenum KC naszej partii — przeżywa w obecnym etapie historycznym najgłębszy proces przekształcania się i przerwania w społeczeństwo socjalistyczne”. W tym wielkim procesie historycznym naród nasz skupia wszystkie swe siły wokół towarzysza Bieruta, któremu dziś z okazji rocznicy urodzin życzy wielu lat życia dla Polski, dla socjalizmu.

Wykonanie planu 5-letniego w dziedzinie przemysłu

Komunikat stwierdza, że w okresie minionych 5 lat osiągnięto wielkie sukcesy w dziedzinie odbudowy i rozwoju przemysłu ZSRR.

Plan 5-letni przewidywał, że produkcja globalna całego przemysłu ZSRR w roku 1950 (ostatnim roku pięcioletniej) winna zwiększyć się o 48 proc. w porównaniu z przedwojennym rokiem 1940. Faktycznie w 1950 roku produkcja przemysłowa wzrosła o 73 proc. w porównaniu z rokiem 1940.

5-letni plan wykonany został w dziedzinie przemysłu ZSRR przedterminowo w ciągu czterech lat i trzech miesięcy.

Wytyczone przez plan 5-letni zadania na rok 1950 w zakresie globalnej produkcji przemysłowej zostały wykonane z nadwyżką w wysokości 17 proc.

Dzięki zastosowaniu najnowszych zdobyczy techniki współczesnej zapewniono dalsze podniesienie poziomu technicznego wszystkich gałęzi socjalistycznego przemysłu.

dzi, aluminium, niklu, ołowiu, cynku oraz innych kolorowych i rzadkich metali znacznie przekroczyła poziom przedwojenny. Jednakże ros-

łać potrzeby gospodarki narodowej wymagają jeszcze szybszego wzrostu produkcji metali kolorowych.

Przemysł węglowy

5-letni plan wydobywania węgla wykonany został z nadwyżką. Wydobyte węgla w 1950 roku wyniosło 104 proc. w stosunku do zadań wytyczonych przez plan 5-letni i zwiększyło się w porównaniu z poziomem przedwojennym o 57 proc. Ustalony planem 5-letnim na rok 1950 poziom wydobywania węgla w kopalniach Ministerstwa Przemysłu Węglowego, osiągnięty został przedterminowo — w czwartym kwartale 1949 roku. Odbudowano kopalnie węgla na obszarach, które uciepiali wskutek wojny.

Kopalnie Donbasu dają węgla więcej niż przed wojną i więcej niż przewidywał plan 5-letni. Donbas jest znowu największym i najbardziej zmechanizowanym zagłębiem węglowym kraju.

Wydobyte węgla w Zagłębiu Podmoskiewskim zwiększyło się trzykrotnie w porównaniu z poziomem przedwojennym.

Wraz z odbudową Donbasu i Zagłębia Podmoskiewskiego trwał rozwój przemysłu węglowego na Uralu, w Zagłębiu Kuźnieckim, w Za-

głębiu Karagandyjskim i na innych obszarach kraju.

Na wschodzie w 1950 roku wydobyto węgla przeszło dwukrotnie więcej niż w okresie przedwojennym. Rozszerzona została znacznie nowa baza węglowa — Zagłębie Piecowskie.

Doprowadzono do końca mechanizację procesów wrywania, urobku i odstawy węgla, jak również mechanizację transportu podziemnego i załadunku węgla do wagonów kolejowych. Rozpoczęto prace zmierzające do przejścia na kompleksową mechanizację kopalń węglowych, wprowadzany jest system kierowania na odległość i automatycznego kierowania działaniem maszyn i mechanizmów.

Przemysł naftowy

Wykonano z nadwyżką zadania planu 5-letniego w dziedzinie odbudowy i rozwoju przemysłu naftowego. W 1950 roku wydobyte ropy naftowej wyniosło 107 proc., w stosunku do zadań wytyczonych przez

Hutnictwo

W dziedzinie hutnictwa żelaza wykonano z nadwyżką zadania planu 5-letniego co do wytopu stali i produkcji walcówki.

Ministerstwo Hutnictwa wykonało plan 5-letni wytopu surowki.

Globalna produkcja metali żelaznych w 1950 roku przekroczyła poziom przedwojenny o 45 proc., podczas gdy plan 5-letni stawiał zadanie przekroczenia tego poziomu o 35 proc.

Produkcja surowki zwiększyła się przy tym w porównaniu z poziomem przedwojennym o 29 proc., wytop stali — o 49 proc. i produkcja walcówki — o 59 proc.

Przemysł hutniczy południa, zniszczony całkowicie podczas wojny, odbudowany został na nowej bazie technicznej i produkuje więcej metali niż przed wojną.

Hutnictwo żelaza na wschodnich obszarach kraju rozwijało się w dalszym ciągu.

Na Uralu produkcja surowki zwiększyła się w 1950 roku, w porównaniu z 1940 rokiem, 2,6 razy, stali — 2,7 razy i produkcja walcówki — 2,8 razy.

W Syberii produkcja surowki zwiększyła się 1,2 raza, stali — 1,7 raza i walcówki — 2 razy.

Zorganizowano produkcję metali żelaznych w Azji Środkowej i na Zakaukaziu.

Pomimo przekroczenia planu produkcji stali i walcówki, produkcja metali żelaznych, zwłaszcza zaś nie których rodzajów walcówki, nie nadąża za zwiększonymi potrzebami gospodarki narodowej.

W hutnictwie żelaza doskonaliła się technologia produkcji. Na szeroką skalę zastosowano mechanizację pracochłonnych i ciężkich robót oraz automatyzację procesów wytwórczych. Poprawiło się znacznie wykorzystanie urządzeń technicznych. Tak więc w końcu 1950 roku w zakładach Ministerstwa Hutnictwa wykorzystanie przestrzeni użytkowej wielkich pieców zwiększyło się w porównaniu z 1940 rokiem o 25 proc., a wytop stali z 1 metra kwadratowego przestrzeni dna paleniska pieców martenowskich — o 33 proc.

W dziedzinie hutnictwa metali kolorowych, dzięki budowie nowych kopalń rudy, wzbogacalni i zakładów przemysłowych, jak również dzięki ulepszeniu pracy czynnych tu przedsiębiorstw, produkcja mie-

Triumf socjalizmu i pokoju

„Podstawowe zadania nowego planu pięcioletniego polegają na tym, by odbudować zniszczone okręgi kraju, podnieść przemysł i rolnictwo do poziomu przedwojennego, a następnie przekroczyć ten poziom w mniejszym lub większym stopniu”.

(Józef Stalin — z przemówienia z dnia 9 lutego 1946 r.)

Wskazania towarzysza Stalina, rozwinięte i sformułowane w szczegółach w pierwszym powojennym planie 5-letnim ZSRR (1946 — 1950) zostały przez naród radziecki z honorem wypełnione, a na najważniejszych odcinkach w znacznym stopniu przekroczone.

W pierwszym powojennym planie 5-letnim odbudowano, zbudowano od nowa i uruchomiono ponad 6 tys. (planowano 5.900) wielkich przedsiębiorstw przemysłowych. Całkowicie odbudowano a nawet rozbudowano przemysł na zrównowaganych ziemiach, które znajdowały się w okresie wojny pod okupacją hitlerowską.

W roku 1950 produkcja przemysłu radzieckiego wzrosła w porównaniu z poziomem roku 1940 — ostatniego roku przed wojną — o 73 procent, podczas gdy plan 5-letni przewidywał wzrost tylko o 48 proc. W szczególności szybkim tempie rozwijał się przemysł wytwarzający środki produkcji, stanowiący podstawę dalszej rozbudowy wszystkich gałęzi gospodarki. Produkcja energii elektrycznej wzrosła o 87 proc. (zamiast jak planowano o 70 proc.), węgla o 57 proc. (zamiast o 51 proc.), hutnictwa o 45 proc. (zamiast o 35 proc.), ropy o 22 proc. (zamiast o 14 proc.). Najsilniejszy wzrost zaznaczył się jednak w produkcji przemysłu maszynowego, którego wytwórczość w roku ubiegłym była o 130 proc. większa niż w roku 1940. W ten sposób Związek Radziecki stworzył sobie gigantyczny wrost park obrabiarek do metali, większy o 30 proc. od parku Stanów Zjednoczonych z roku 1940.

Wydatnie zwiększyła się również produkcja przemysłów zaspokajających bezpośrednie potrzeby społeczeństwa — włókienniczy, odzieżowy, skórzany, spożywczy itp.

Potężny rozwój przemysłu maszynowego i chemicznego umożliwił wyposażenie rolnictwa w nowoczesne środki produkcji, dzięki czemu rolnictwo socjalistyczne zwiększyło w roku ubiegłym w porównaniu z rokiem 1940 zbiory zbóż o 345 mil. pudów, zwiększyło wydatnie uprawę pszenicy i roślin technicznych. Również przedwojenny poziom pogłowia bydła został przekroczony. Z nadwyżką wykonał także zadania planu radziecki transport, zaspokajając w pełni potrzeby gospodarki narodowej.

Wzrostowi ilościowemu towarzyszyły poważne przemiany jakościowe w gospodarce ZSRR, rozporządzającej coraz doskonalszą techniką i coraz liczejszymi i lepiej przygotowanymi do realizacji swych zadań kadrami fachowców. Przemysł radziecki opanował metody produkcji setek nowych typów najnowocześniejszych i najwydajniejszych maszyn i urządzeń przemysłowych. We wszystkich dziedzinach gospodarki wydatnie poprawie uległo wykorzystanie maszyn i urządzeń, zwiększyła się szybkość przebiegu procesów produkcyjnych, wydajność pracy w przemyśle wzrosła o 37 proc. (planowano wzrost o 36 proc.), konsekwentnie realizowano system oszczędnościowy. Wszystko to przyczyniło się do wykonania zadań planu 5-letniego w zakresie potaniaenia kosztów produkcji i usług tak, że oszczędności pokryły większą część olbrzymich nakładów inwestycyjnych pięcioletki.

Setki cyfr komunikatu Państwowej Komisji Planowania i Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR charakteryzują wszechstronny rozwój gospodarki socjalistycznego mocarstwa. Jednakże najbardziej wymowna, ilustrująca sposób syntetyczny dynamik radzieckiej gospo-

darki, to cyfra dotycząca dochodu narodowego, który w porównaniu z rokiem 1940 był w r. ub. o 64 proc. większy (przy planowanym wzroście o 38 proc.).

Prawie trzy — czwarte olbrzymiego dochodu narodowego obróciło państwo radzieckie na potrzeby obywateli. W okresie realizacji planu oddano do użytku 100 mln. metrów kw. odbudowanej i nowowbudowanej powierzchni mieszkaniowej w miastach i około 3 mln. domów wiejskich. Dzięki wielokrotnym znikom cen dochody ludności pracującej miast i wsi wzrosły w cenach porównywalnych w roku 1950 o 62 proc. w stosunku do roku 1940.

Wspaniałe osiągnięcia radzieckie nabierają jeszcze większej wymowy, jeśli przypomnieliśmy niesłychane zniszczenia wojenne. Jakich doznał Związek Radziecki, a ocenione na gigantyczną wprost sumę 679 miliardów rubli, „25 lat — jest to okres czasu, który Rosja będzie potrzebowała na odbudowanie tego, cośmy zniszczyli” — pisał w memorandum do Hitlera faszystowski marszałek Stuepnagel. Jego przewidywania w pełni podzielał imperialistyczny anglosas, liczący na poważne osłabienie Związku Radzieckiego w wyniku wojny.

Hitlerowcy i ich dzisiejsi anglosascy nastawieni doznali jednak ciężkiego zawodu. Nie docenili w swych rachubach potężnych możliwości socjalistycznej gospodarki, nie docenili twórczego, płomiennego patriotyzmu ludu radzieckiego, ich niespożytej energii, zapалу, talentów, bezgranicznego oddania sprawie budownictwa komunizmu i sławnej partii Lenina — Stalina. Trzech lat a nie dwudziestu pięciu potrzebowali narody radzieckie na naprawienie faszystowskiego dzieła zniszczenia, a w ciągu następnych dwóch lat potrafiły zdźwignąć swoją gospodarkę do poziomu znacznie przewyższającego stan przedwojenny.

Komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR jest powodem dumy i radości nie tylko społeczeństwa radzieckiego, lecz wszystkich ludzi postępu na całym świecie. Niesłychanie szybki, dynamiczny, potężniejszy z roku na rok rozwój ekonomiczny Związku Radzieckiego oznacza bowiem wydatne pomoczenie sił głównego szermierza i obrońcy, głównej ostoi pokoju w świecie.

Wyniki wykonania pierwszej 5-letki powojennej są znakomitym, nie odpartym dowodem wyższości pokojowej gospodarki socjalistycznej nad gospodarką kapitalistyczną. Który kraj kapitalistyczny w świecie potrafił w ciągu 5 lat powojennych zwiększyć produkcję przemysłową o 73 procent? Świat kapitalistyczny zna dziś tylko jedną drogę zwiększenia produkcji — drogę zbrojeń, przygotowania wojny napastniczej i morderczego obniżania poziomu życia ludu pracującego. Związek Radziecki zaś pokazuje całemu światu — że lud pracujący, rozwijając produkcję pokojową — potrafi pozostać daleko w tyle wszystkie wyniki osiągnięte przez najbardziej produkujące kraje kapitalistyczne.

Dziesiątki milionów ludzi w Polsce i we wszystkich krajach demokracji ludowej Europy i Azji czepać będą z osiągnięć powojennej pięcioletki radzieckiej przykład i naukę, jak zmocnić, rozwijać, usprawniać i dźwignąć na wyższy poziom gospodarkę socjalistyczną, jak najlepiej wykorzystywać jej olbrzymie możliwości dla dobra swoich narodów i dla sprawy całej ludzkości — obrony trwałego pokoju.

Wspaniałe wyniki twardej i zarazem radoszej pracy ludu radzieckiego dodadzą bodźca masom pracującym państw kapitalistycznych do wzmocnienia walki z imperialistycznymi przygotowaniem do wojny, ze spotęgowanym wyzyskiem i faszyzacją ich krajów. Pokażą raz jeszcze, do czego zdolny jest naród wyzwolony z jarzma kapitalistów, pracujący dla siebie i konsekwentnie kroczący drogą wytyczoną geniuszem Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina.

Wysokie odznaczenia państwowe dla osób zasłużonych w organizowaniu II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju

WARSZAWA (PAP). — Dnia 17 bm. w sali Rady Państwa w Warszawie odbyła się uroczystość odznaczenia osób szczególnie zasłużonych w organizacji II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju. W uroczystości udział wzięli: minister szkół wyższych i nauki, wiceprzewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Poko-

ju Adam Rapański, wiceprzewodniczący PKOP — prof. Leopold Infeld, wiceprzewodniczący PKOP prof. Stefan Ignar oraz członek Komitetu Wykonawczego PKOP — Leon Kruczkowski.

Uroczystość zagalł min. Rapański, który podkreślił olbrzymie znaczenie, jakie dla ruchu pokoju miał II Światowy Kongres Obrońców Pokoju w Warszawie, na którym powołany został prawdziwy parlament pokoju — Światowa Rada Pokoju.

Zorganizowanie w Warszawie Kongresu w tak krótkim czasie stało się możliwe dzięki ogromnemu wysiłkowi tysięcy ludzi, spośród których szczególnie zasłużeni zostali odznaczeni Orderem Odrodzenia Polski i Krzyżem Zasługi. Kończąc, min. Rapański podkreślił że w obliczu zbliżającego się narodowego Plebiscytu Pokoju nastąpi dalszy wydatny wzrost aktywności polskich mas pracujących w walce o pokój i Plan 6-letni.

Następnie, w imieniu Prezydenta RP min. Rapański udekorował Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski inż. Wacława Gawrońskiego i inż. Stanisława Zeleńca, a Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski inż. Jerzego Boreckiego, Jarosława Boldoka, Kazimierza Husarskiego, Zygmunta Kotarskiego, Edmunda Malanowskiego i inż. Jerzego Stanisza Kisa.

W dalszym ciągu uroczystości min. Rapański wręczył 17 złotych krzyży zasługi, 113 srebrnych krzyży zasługi i 57 brązowych najbardziej zasłużonym plastynom, architektom, pracownikom telekomunikacji, radia i prasy, pracownikom Domu Słowa Polskiego oraz robotnikom, którzy przyczynili się do szybkiego i sprawnego zorganizowania II Światowego Kongresu Pokoju.

Po uroczystości min. Rapański podejmował odznaczonych lampką wina.

Ludzie Czynu 1-Majowego

Ignacy Piekarski

wykonał 850 proc. normy

WARSZAWA (PAP). Nieustannie podnoszą wydajność pracy czelwicy polscy rębacze. W dniu 16 bm. WIKTOR MARKIEWKA osiągnął 588 proc. normy, a SZCZEPAN TRELA z kopalni „CHORZÓW” — 535 proc.

Wielkim dniem w kopalni „LUDWIK” był 17 kwietnia, kiedy IGNACY PIEKARSKI wspólnie z ładowaczem BRONISŁAWEM BOBKIEM osiągnął wspaniały wynik — 850 proc. Piekarski zastosował własną metodę odstrzeliwania węgla i zobowiązał się wykonywać do dnia 1 maja dzienną normę wydobywania w granicach od 550 do 650 proc.

Komunikat Państwowej Komisji Planowania ZSRR i Centralnego Urzędu Statystycznego o wykonaniu planu 5-letniego za lata 1946-1950

(Dalszy ciąg ze str. 1)

Rozwinięła się budowa przedsiębiorstw wytwarzających sztuczne paliwa płynne.

Produkcja energii elektrycznej

Z nadwyżką wykonano zadania planu 5-letniego w dziedzinie produkcji energii elektrycznej. Ustalony planem 5-letnim na r. 1950 poziom produkcji energii elektrycznej osiągnięty został przedterminowo w IV kwartale 1949 r. Produkcja energii elektrycznej w 1950 r. wyniosła 110 proc. w stosunku do zadań wytyczonych przez plan 5-letni i przekroczyła poziom 1940 r. o 87 proc.

Budownictwo maszyn

W dziedzinie budowy maszyn zadania planu 5-letniego w zakresie produkcji obrabiarek, maszyn, mechanizmów i przyrządów zostały wykonane z nadwyżką w wysokości 17 procent.

Produkcja przemysłu budowy maszyn w 1950 r. przekroczyła 2,3 raza poziom produkcji z 1940 r. Ustalony planem 5-letnim na r. 1950 poziom produkcji maszyn, urządzeń i przyrządów osiągnięty został przedterminowo w I kwartale 1950 r.

Wzrost produkcji maszyn i urządzeń odbywał się na nowej bazie technicznej.

W zakładach budowy maszyn — czytamy w komunikacie — rozposzczędnili się szeroko metody produkcji i procesy technologiczne o wysokiej wydajności: automatyczne i taśmowe linie potokowe dla obróbki części maszyn, spawanie za pomocą automatów i półautomatów, hartowanie metali za pomocą prądu o wysokiej częstotliwości.

W okresie planu 5-letniego przemysł budowy maszyn zasadniczo odnowił nomenklaturę produkcji. Wprowadzono około 250 nowych typów obrabiarek do skrawania metali o znaczeniu ogólnym, przeszło tysiąc typów obrabiarek specjalnych i agregatów, 23 typy automatów i półautomatów, 34 typy automatycznych urządzeń kowalskich i pras, po tęże pneumatyczne maszyny formierskie, maszyny do odlewania pod ciśnieniem i do odlewania metodą odsrodkową.

Stworzono 26 automatycznych linii obrabiarek i fabrykę automatyczną, wytwarzającą części samochodowe.

Przemysł chemiczny

W dziedzinie przemysłu chemicznego plan 5-letni wytyczył zadanie przekroczenia w 1950 r. przedwojennego poziomu produkcji półtora-krotnie. Faktycznie produkcja przemysłu chemicznego przekroczyła poziom przedwojenny 1,8 raza.

Przedwojenny poziom produkcji nawozów azotowych przekroczonej został w 1950 r. — 2,2 raza, a nawozów potasowych — 1,4 raza, to jest więcej niż przewidywał to plan 5-letni. Produkcja nawozów fosforowych zwiększyła się w 1950 r. w porównaniu z 1940 rokiem — 1,9 raza.

Materiały budowlane

Produkcja materiałów budowlanych przekroczyła poziom przedwojenny. Produkcja cementu zwiększyła się w 1950 r. w porównaniu z 1940 rokiem — 1,9 raza.

Przemysł lekki

W okresie od 1946 do 1950 r. nastąpiła szybka odbudowa i rozwój przemysłu włókienniczego, konfekcyjnego, trykotażowego, obuwanego

Produkcja artykułów spożywczych

Produkcja podstawowych artykułów przemysłu spożywczego wzrosła znacznie w ciągu 5 lat.

W 1950 r. przedwojenny poziom produkcji tłuszczów zwierzęcych został przekroczony o 57 proc., tłuszczów roślinnych i innych o 10 proc., mięsa o 7 proc., połowy ryb zwiększyła się o 27 proc., produkcja wyrobów masarskich — o 20 proc., konserw — o 48 proc., cukru — o 17 proc., wyrobów cukierniczych — o 23 proc. i mydła — o 16 proc. Asortyment i jakość artykułów spożywczych uległy rozszerzeniu i poprawie.

Zwiększenie majątku trwałego ZSRR

Produkcję majątek trwały całego przemysłu ZSRR, dzięki odbudowie, budowie i rekonstrukcji przedsiębiorstw wyposażonych w przedz wojenne urządzenia techniczne zwiększył się w r. 1950 o 58 proc. w porównaniu z r. 1940. Ogólna ilość obrabiarek, dzięki uzupełnieniu

Wzrost wydajności pracy

Skuteczne zastosowanie nowej techniki umożliwiło dokonanie na wielką skalę dalszej technicznej renowacji gospodarki narodowej i podniesienie poziomu mechanizacji robót pracochłonnych i ciężkich. Równocześnie postęp techniczny, podniesienie kwalifikacji oraz inicjatywa twórcza robotników, inżynierów i techników zapewniły znaczny wzrost wydajności pracy. Wydaj-

ność pracy robotników w przemyśle wzrosła w 1950 r. w porównaniu z przedwojennym rokiem 1940, o 37 proc. zamiast 36 proc., jak to przewidywał plan 5-letni. Wydajność pracy w budownictwie w 1950 r. przekroczyła o 23 proc. poziom 1940 roku.

Dzięki lepszemu wykorzystaniu urządzeń technicznych w przemyśle, bardziej oszczędnemu wydatkowa-

niu surowców, paliwa i energii elektrycznej, zmniejszeniu strat i odpadków, podniesieniu wydajności pracy, przyspieszeniu obiegu środków

Wykonanie planu 5-letniego w dziedzinie rolnictwa

W wyniku pomyślnego wykonania planu 5-letniego nastąpił nowy, potężny rozwój rolnictwa. W ciągu 5-letki wzrosła i jeszcze bardziej ożywiła się produkcja rolnicza. Wzrosła produkcja żywności, rozwinęła się baza materiałna — techniczna rolnictwa, zwiększy-

Uprawy zbożowe

Obszar zasiewu upraw zbożowych wzrósł w ciągu 5 lat o przeszło 20 proc. Ogółem zbiorzy zboża w roku 1950 przekroczył poziom z roku 1949 o 345 milionów pudów, przy czym produkcja pszenicy wzrosła w porównaniu z poziomem przedwojennym o 376 milionów pudów. Zadanie planu 5-letniego w dziedzinie wydajności upraw zbożowych z 1 ha wykonano z nadwyżką. W latach 1949 — 1950 wydajność upraw zbożowych z 1 ha była o 13 proc. wyższa niż w roku 1940.

Uprawy techniczne

Obszar zasiewów upraw technicznych w ciągu 5 lat wzrósł o 59 proc., w tym bawełny o 91 proc., lnu długowłóknistego — o 90 proc., buraka cukrowego — o 57 proc., słonecznika — o 23 proc. Ogółem zbiorzy bawełny wzrosły w ciągu 5 lat 2,9 raza, włókna lnu — przeszło 2 razy, buraka cukrowego — 2,7 raza, słonecznika — 70 proc. Poważnym brakiem w produkcji upraw rolnych są wciąż jeszcze znaczne straty przy zbiorze plonów, zwłaszcza — zboża, lnu długowłóknistego i buraka cukrowego.

Obszar uprawy warzyw i ziemniaków wzrósł w porównaniu z rokiem

Hodowla bydła

W dziedzinie hodowli bydła — zadania planu 5-letniego dotyczące zwiększenia pogłowia bydła sianowiącego własność kolchozów wykonano z nadwyżką. Przedwojenny poziom pogłowia bydła produkcyjnego i drobiu w kolchozach został znacznie przekroczony: bydła rogatego — o 40 proc., owiec i kóz — o 63 proc., trzody chlewnej — o 49 proc., drobiu — 2-krotnie. We wszystkich kategoriach gospodarstw — kolchozach, so-

Mechanizacja rolnictwa

Wzrosło wyposażenie techniczne rolnictwa. W ciągu 5 lat gospodarce rolnej dostarczono 538.000 traktorów w przeliczeniu na jednostkę o mocy 15 KM, 93.000 kombajnów zbożowych, 341.000 pługów traktorowych, 254.000 siewników traktorowych, 249.000 kultywatorów traktorowych i wiele innych maszyn służących do uprawy ziemi, siewu i sprzutu. Jednocześnie nie nadają się do zaopatrzenia gospodarstwa rolnej w ma-

Podniesienie kultury upraw

Uzyskano poważne sukcesy w dziedzinie podniesienia kultury rolnictwa: podjęto zakrojone na szeroką skalę prace nad wprowadzeniem i zastosowaniem odpowiednich traw polnych, plodozmianów zbożowych i pastwisk w kolchozach i sowchozach. W roku 1950 w kolchozach za orano traktorami przeszło 90 proc.

Pasy leśne

Pomyślnie wykonywany jest plan sadzenia ochronnych pasów leśnych. Kolchozy, sowchozy, ośrodki maszynowo-rolnicze, gospodarstwa leśne i ośrodki sadzenia lasów, rea-

Rozwój socjalistycznej produkcji rolnej

Wykonano zadania planu 5-letniego w dziedzinie budownictwa sowchozowego. W ciągu 5 lat sowchozy znacznie rozszerzyły obszar zasiewu upraw rolnych. Wydajność upraw zbożowych z 1 ha w roku 1950 przekroczyła wydajność w roku 1940 o 16 proc. W sowchozach Ministerstwa Sowchozów ZSRR w zasadzie zakończono mechanizację robót polnych.

Gospodarstwom chłopów Litewskiej, Łotewskiej, Estońskiej i Mołdawskiej SRR oraz zachodnich obwodów Ukrainy i Białoruskiej SRR, które znajdowały się pod okupacją niemiecką, Związek Radziecki udzielił wydatnej pomocy produkcyjnej w dziedzinie umocnienia spółdzielczości rolnej, organizowania o-

Wykonanie planu 5-letniego w dziedzinie transportu i łączności

Transport kolejowy w okresie 5-letki zaspokoił rosnące zapotrzebowanie gospodarki narodowej w dziedzinie przewozu. Ustalone na rok 1950 zadanie w zakresie przewozu ładunków w transporcie kolejowym zostało wykonane z nadwyżką 13 proc. Przejęty ładunek na dobie w kolejniętnie stanowią w 1950 roku 121 — procentowo — poziomu z 1940 r. i

obrotowych — wykonane zostało zadanie obniżenia kosztów — własnych produkcji przemysłowej przewidziane planem 5-letnim na r. 1950.

la się rola ośrodków maszynowo-rolniczych w produkcji kolchozowej, przygotowano nowe, wykwalifikowane kadry organizatorów produkcji rolnej, wybitnych znawców uprawy roli, hodowli bydła i mechanizacji.

Wzrosła produkcja żywności, rozwinęła się baza materiałna — techniczna rolnictwa, zwiększy-

ła się rola ośrodków maszynowo-rolniczych w produkcji kolchozowej, przygotowano nowe, wykwalifikowane kadry organizatorów produkcji rolnej, wybitnych znawców uprawy roli, hodowli bydła i mechanizacji.

Wzrosła produkcja żywności, rozwinęła się baza materiałna — techniczna rolnictwa, zwiększy-

ła się rola ośrodków maszynowo-rolniczych w produkcji kolchozowej, przygotowano nowe, wykwalifikowane kadry organizatorów produkcji rolnej, wybitnych znawców uprawy roli, hodowli bydła i mechanizacji.

Wzrosła produkcja żywności, rozwinęła się baza materiałna — techniczna rolnictwa, zwiększy-

ła się rola ośrodków maszynowo-rolniczych w produkcji kolchozowej, przygotowano nowe, wykwalifikowane kadry organizatorów produkcji rolnej, wybitnych znawców uprawy roli, hodowli bydła i mechanizacji.

Wzrosła produkcja żywności, rozwinęła się baza materiałna — techniczna rolnictwa, zwiększy-

ła się rola ośrodków maszynowo-rolniczych w produkcji kolchozowej, przygotowano nowe, wykwalifikowane kadry organizatorów produkcji rolnej, wybitnych znawców uprawy roli, hodowli bydła i mechanizacji.

Wzrosła produkcja żywności, rozwinęła się baza materiałna — techniczna rolnictwa, zwiększy-

ła się rola ośrodków maszynowo-rolniczych w produkcji kolchozowej, przygotowano nowe, wykwalifikowane kadry organizatorów produkcji rolnej, wybitnych znawców uprawy roli, hodowli bydła i mechanizacji.

Wzrosła produkcja żywności, rozwinęła się baza materiałna — techniczna rolnictwa, zwiększy-

niszczeń które wojna wyrządziła transportowi kolejowemu. Wykonano w ciągu 5 lat roboty w dziedzinie odbudowy równoległych torów, mostów, stacji węzłów kolejowych zapewniły nieodzowną zdolność przepustową na głównych liniach kolejowych. W znacznym stopniu odnowiono i uzupełniono tabor lokomotyw parowozami nowych serii, lokomotywami dieslowskimi i elektrycznymi, jak również tabor wagonowy. Zbudowano nowe linie kolejowe, zwłaszcza w rejonach północnych oraz w Azji Środkowej. Zelektryfikowano szereg linii kolejowych na Uralu, na Zakaukaziu i w Krzywym Rogu oraz podmiejskie odcinki węzłów kolejowych Moskwy, Leningradu, Rygi, Kijowa, Baku i Tallina. Jednakże zadanie planu 5-letniego w dziedzinie odbudowy i budowy linii kolejowych, mostów, dworców i węzłów kolejowych nie zostało w całej pełni wykonane.

Przewóz ładunków w transporcie kolejowym w 1950 przekroczył poziom 1940 roku o 26 proc., nie osiągnął jednak poziomu ustalonego w planie 5-letnim. Poleszono wykorzystanie Wolgi i jej dopływów dla celów transportowych, jak również rzek syberyjskich i północnych. Odbudowano Białomorsko - Baltycki Kanał im. Stalina oraz szlak wodny Dniepr - Bug, jak również porty rzeczne.

Wykonanie planu 5-letniego w dziedzinie dochodu narodowego i budżetu państwowego

Zadanie planu 5-letniego w zakresie zwiększenia dochodu narodowego wykonano ze znaczną nadwyżką. Plan 5-letni wysunął zadanie przekroczenia przedwojennego poziomu dochodu narodowego o 38 proc. Faktycznie dochód narodowy zwiększył się w roku 1950 w stosunku do roku 1940, w cenach porównywalnych, o 64 proc. Wzrost dochodu narodowego umożliwił znaczną poprawę sytuacji materialnej robotników, chłopów i inteligencji, dokonanie wielkich inwestycji kapitalowych w gospodarce narodowej oraz nagromadzenie niezbędnych państwowych rezerw materiałowych i żywnościowych.

Podczas gdy w krajach kapitalistycznych przeszło połowę dochodu narodowego przywłaszcza klasa kapitalistów, w Związku Radzieckim cały dochód narodowy należy do mas pracujących. Masy pracujące ZSRR otrzymały przy tym w roku 1950, dla zaspokojenia swych osobistych potrzeb materialnych i kulturalnych, 74 proc. dochodu narodowego, zaś 26 proc. dochodu narodowego pozostało w dyspozycji państwa, kolchozów i organizacji społecznych dla rozszerzenia produkcji socjalistycznej oraz na inne potrzeby ogólnopaństwowe i społeczne. Dzięki wzrostowi dochodu narodowego budżet państwowy wykonywa-

Wykonanie planu 5-letniego w dziedzinie podniesienia stopy życiowej i poziomu kulturalnego

W Związku Radzieckim nie było i nie ma bezrobocia. Po zakończeniu Wielkiej Wojny Narodowej wszystkim zdemobilizowanym z Radzieckiej Armii i Marynarki Wojennej zapewniono w całej pełni pracę, odpowiadającą ich kwalifikacjom i

Poprawa sytuacji materialnej ludności

Polepszyła się sytuacja materialna ludności ZSRR, co znalazło wyraz w wzroście pieniężnych i realnych płac robotników i urzędników oraz w zwiększeniu dochodów chłopów, pływających zarówno ze społecznej gospodarki kolchozów, jak również z

Zwiększenie wydatków na potrzeby kulturalno-oświatowe

Znacznie zwiększyły się wydatki państwa na potrzeby kulturalno-oświatowe i społeczne mas pracujących. Ludność otrzymywała na koszt państwa zasiłki i renty z tytułu ubezpieczeń społecznych robotników i urzędników, emerytury z tytułu ubezpieczeń, bezpłatne i ulgowe skierowania do sanatoriów, domów wypoczynkowych i domów dziecka, zasiłki dla matek posiadających liczne potomstwo i dla matek samotnych, bezpłatną pomoc lekarską, bezpłatne nauczanie i podwyższanie na

Dalszy rozkwit kultury, nauki i sztuki

W okresie powojennym jednocześnie z podnoszeniem się stopy życiowej narodził się dalszy rozkwit kultury, nauki i sztuki.

Przewóz ładunków w transporcie morskim wzrósł w roku 1950 w porównaniu z rokiem 1940 o 65 proc. Zdolność produkcyjna zakładów remontu statków i warsztatów okrętowych Ministerstwa Floty Morskiej zwiększyła się w roku 1950 w porównaniu z rokiem 1940 przeszło 2-krotnie, a ilość urządzeń do podnoszenia statków — 1,6 razy.

Przewóz ładunków w transporcie samochodowym wzrósł w roku 1950 w porównaniu z rokiem 1940 — 2,3 razy. Zbudowano 16.000 km. dróg samochodowych o twardej nawierzchni. Oddano do użytku magistralę samochodową Moskwa — Symferopol. Sieć dróg samochodowych z ulępszoną nawierzchnią była pod koniec 5-letki 2,5 razy większa niż przed wojną.

W okresie 5-letki odbudowano środki łączności i radio oraz zapewniono im dalszy rozwój na bazie nowej techniki. Moc stacji telefonicznych przekroczyła poziom przedwojenny. Plan budowy stacji radiowych wykonany został w ciągu 5-letki z nadwyżką 39 proc. Wzrosła sieć radiodiodowa. Plan odbudowy i przeprowadzenia kabla magistralnego przekroczonej został w ciągu 5 lat o 23 proc. Długość pocztowych linii lotniczych w porównaniu z rokiem 1940 wzrosła 2,3 razy.

Był rok rocznie z nadwyżką dochodów nad wydatkami. W wydatkach budżetu państwowego stale wzrastał udział wydatków na finansowanie gospodarki narodowej i budownictwo społeczno-kulturalne.

W wyniku wzrostu dochodu narodowego i pomyślnego wykonania budżetu państwowego, plan 5-letni w zakresie inwestycji w gospodarce narodowej wykonany został z nadwyżką 22 proc. W latach 1946 — 1950 odbudowano, zbudowano i oddano do użytku przeszło 6.000 przedsiębiorstw przemysłowych, nie licząc drobnych przedsiębiorstw państwowych, spółdzielczych i kolchozowych.

Z tych samych przyczyn można było w grudniu 1947 r. przeprowadzić reformę walutową oraz znieść system kartkowy na wszystkie artykuły spożywcze i towary przemysłowe. W latach 1947 — 1950 3-krotnie dokonano obniżki cen towarów masowego spożycia i przygotowano warunki dokonania z dniem 1 marca 1951 r. nowej obniżki cen. Zapewniło to poważny wzrost realnej płacy robotników, urzędników i inteligencji pracującej oraz zmniejszenie wydatków chłopów na zakup towarów przemysłowych, które potaniały, do prowadzono do dalszego zmocnienia rubla, podniesienia jego zdolności nabyczej oraz polepszenia kursu rubla radzieckiego w stosunku do walut obcych.

specjalności. Liczebność robotników i urzędników w gospodarce narodowej ZSRR w końcu 1950 r. wyniosła 39,2 miliona osób i wzrosła w porównaniu z liczebnością w końcu roku 1940 o 7,7 miliona osób.

gospodarki przyzgodowej i indywidualnej. Ogólna suma dochodów robotników i urzędników oraz dochodów chłopów wzrosła w roku 1950 w porównaniu z rokiem 1940, w cenach porównywalnych, o 62 procent.

koszt państwa kwalifikacji ludzi pracy, stypendia dla uczących się oraz szereg innych zasiłków i ulg. Ponadto wszyscy robotnicy i urzędnicy otrzymywali co roku płatne urlopy na okres co najmniej dwóch tygodni, a pracownicy szeregu zawodów — dłuższe urlopy. W roku 1950 ludność otrzymała z tytułu wymienionych wyżej zasiłków i ulg wypłacanych na koszt państwa sumę przekraczającą 120 miliardów rubli, tj. 3 razy więcej niż w roku 1940.

Liczba uczniów uczęszających do szkół podstawowych, siedmioklasznych i średnich, do szkół technicznych i artystycznych, do szkół wyższych (Dalszy ciąg na str. 3-ej).

Klasa robotnicza - czołową siłą narodu polskiego Przyspieszmy wykonanie zobowiązań 1-Majowych

„Gdy patrzę na kominy mojej huty, to myślę, że z tych kominów dymią się tak, jak dawniej — za kapitalistów — a przecież inaczej. Czytałem taki wiersz za Polski sanacyjnej, w którym było tak: — „Komin dymią złoto w marzenia bogaczy”. Nam się wtedy marzył chleb i Polska bez kajdan kapitalistycznych”. Tak wspomina na łamach „Trybuny Robotniczej” czasy Polski burżuazyjnej przodownik pracy z huty „Sosnowiec” — tow. Jan Dudzicz. Tow. Dudzicz nie należy do tych, którzy rozkładają się z ławami wspomnień. Jest człowiekiem twardym. Walczył tak, jak i tysiące jego współbraci — robotników, o Polskę ludu pracującego, o Polskę, w której nie będzie wyższu człowieka przez człowieka.

Należy on do przodującej siły narodu polskiego, do klasy robotniczej. Jest w awangardzie tej klasy — w partii.

Jakże widzi swój kraj ojczyzny dzisiaj: „Nasze tramwaje wiozą nas do socjalistycznej huty. W tej

hucie byliśmy niewolnikami kapitalistów. A teraz ja i towarzysze pracy jesteśmy jej gospodarzami. Ja i moi towarzysze to gospodarze nowej Polski”.

Towarzysz Dudzicz jest patriotą, z głębi duszy kocha Polskę. Kocha ją tak, jak kocha ją cała klasa robotnicza, której jest wiernym symbolem.

„Miałem dwie ojczyzny — mówi. Jedną, w której cierpiałem nędzę i poniewierkę i drugą, o której marzyłem i o którą walczyłem. Dziś mam jedną ojczyznę. Tę, o której marzyłem. Warto dla niej żyć, dla niej pracować i walczyć nie szczeniactwem”. Tow. Dudzicz nie tylko kocha Polskę. On czuje się za nią odpowiedzialny. Jest on bowiem członkiem klasy robotniczej, jest członkiem przodowniczej tej klasy — partii rewolucyjnej, tej partii, która wyznaczała na przestrzeni lat drogę walki o wyzwoloną z pięć kapitalizmu wolną Polskę mas ludowych. Partii, która wyznaczała tę drogę i dziś, kiedy obaliliśmy władzę wielkiej burżuazji i obszarników, opierających swój byt na krwi i potie mas pracujących, na zdradzie własnego narodu, kiedy budujemy nowe życie socjalistyczne, nowe państwo socjalistyczne, nowy naród socjalistyczny.

Czołową siłą naszego narodu jest klasa robotnicza. Ona to kształtuje oblicze narodu. Ona przyniosła narodowi ideę Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina. Ideę wolności, zniszczenia wszelkiego wyższu i ucisku człowieka przez człowieka, ideę socjalizmu.

Klasa robotnicza, która dzięki pomocy Związku Radzieckiego wyzwoliła Polskę i dźwierz władzę w swym ręku w sojuszu z chłopstwem pracującym — wyraża interesy wszystkich ludzi pracy w Polsce. Pokazuje ona drogę budownictwa socjalistycznego chłopom pracującym, inteligencji pracującej, rzemieślnikom, młodzieży, wszystkim Polakom. Kroczy pierwsza w szeregu budownictwa.

Klasa robotnicza jest głównym motorem rozwoju sił wytwórczych w naszym społeczeństwie, jest podstawową siłą dźwigającą nasz kraj z zacofania do rzędu przodujących krajów w Europie.

„Tylko klasa robotnicza — mówi tow. Bierut — jest konsekwentną do końca rewolucyjną siłą społeczną, tylko ona, opierając się na swej rewolucyjnej strategii i taktyce, zdolna jest stanąć na czele wszystkich uciskanych i wyzyskiwanych w walce o obalenie kapitalizmu, w walce o socjalizm, o zniszczenie podziału społecznego na klasy”.

I dlatego cele, do których dąży klasa robotnicza, o które walczy i które osiąga są jednocześnie celami chłopów pracujących. Chłop polski uwalniając się, drogą walki wskazaną przez proletariata i jego partię, od wyzysku obszarnika i kulaka, buduje lepsze, bogatsze życie na wsi.

Cele klasy robotniczej są jednocześnie celami inteligencji pracującej, które prowadzi ją do niebywających wyzwin rozkwitu. Ma ona pole do rozwoju twórczych talentów, do wspaniałej nieograniczonej pracy dla dobra mas pracujących, dla dobra całego narodu, a nie garstki wyzyskiwaczy.

Cele klasy robotniczej są celami całego narodu polskiego za wyjątkiem bogaczy wiejskich i gwyrdniaków zaprzędanych ciałem i duszą imperializmowi amerykańskiemu, który wyciąga krawkę łapy po naszą wolną ojczyznę.

I dlatego wysunięte przez VI Plenum KC naszej partii hasło frontu narodowego „oznacza zwanie szeregow narodu przekształcającego się w naród socjalistyczny — pod przewodnictwem klasy robotniczej — w walce o najważniejsze cele ogólnonarodowe, jakim są: pokój, zabezpieczenie niepodległości i realizacja Planu 6-letniego”.

I dlatego, polska klasa robotnicza stała się „nie tylko produkującą i czołową, ale również uznana przez olbrzymią większość narodu i decydującą o losach narodu, odpowiedzialną za losy narodu, kierującą siłą”.

Jako czołowa siła, nasza bohaterka, zawsze gotowa ponieść wszelkie ofiary dla wzniesionego celu i ideału, o który walczy, klasa robotnicza poprowadzi pod kierownictwem naszej partii polskie chłopstwo pracujące, polską inteligencję pracującą, miliony Polaków kochających swój odrodzony kraj ojczyzny do manifestacji pierwszomajowych pod hasłem niezłomnej walki o pokój i Plan 6-letni.

Pod przewodnictwem klasy robotniczej i jej partii manifestować będziemy w dniu 1 Maja naszą gotowość do poświęceń i trudów w walce o socjalistyczną Polskę niepodległą i o dokonamy przeglądu naszych dotychczasowych osiągnięć.

Manifestować będziemy naszą solidarność międzynarodową, nasze uczucie braterstwa dla wszystkich ludów milijonów pokój, wolność i postęp.

Manifestować będziemy pod sztandarem walki niezłomnego obywatela, któremu przewodzą Związek Radziecki i wielki przyjaciel, ukochany wódz ludzkości, towarzysze Stalin.

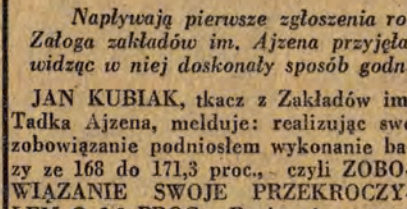
E. LIDZKA.

Przedsiębiorstwa, które walczyły o realizację zobowiązań 1-Majowych, w tym celu przyspieszają pracę. W tym celu przyspieszają pracę. W tym celu przyspieszają pracę.

Przyspieszmy wykonanie zobowiązań 1-Majowych

Coraz więcej tkaczy i przadek walczy o nurt współzawodnictwa o przedterminowe wykonanie Czynu Majowego, zdając sobie sprawę, że w ten sposób dają dobitny wyraz swej woli walki o pokój i o szybkie wykonanie planów produkcyjnych.

Przedsiębiorstwa, które walczyły o realizację zobowiązań 1-Majowych, w tym celu przyspieszają pracę. W tym celu przyspieszają pracę.

Przedsiębiorstwa, które walczyły o realizację zobowiązań 1-Majowych, w tym celu przyspieszają pracę. W tym celu przyspieszają pracę.

Wszyscy złożymy podpisy pod Apelem Światowej Rady Pokoju

Wszyscy uczciwi ludzie na świecie pragną pokoju. Walczą o niego ludzie pracy miast i wsi.

Przed kilkoma dniami byłem w Łodzi. Widziałem, jak młodzież szkolna pomagała przy budowie Teatru Narodowego na Placu Dąbrowskiego. Chłopcy i dziewczęta, po lekcjach w szkole — przybyli na budowę — aby pomóc murarzom. Pracowali przez parę godzin. To był ich Czyn 1-Majowy. Gdy powróciłem do domu, pomyślałem sobie: Robotnicy, budując nowe domy, szkoły, teatry, wytwórcze maszyny, plugi, materiały włókienne i bawełniane, czynią to także dla nas — chłopów.

Zrozumiałem, że robotnicy po to wznagają swój wysiłek, bo chcą, by Polska była silna, bogata i szczęśliwa, aby stała się mocnym ogniwem frontu pokoju. My — chłopcy, także nie szczeniactwem swego trudu. Ja jestem kierownikiem grupy plantatorów i hodowców bydła. W ubiegłym roku moja grupa zdobyła pierwsze miejsce w zakresie plantacji buraka cukrowego. Osiągnęliśmy 530 hektarów buraków z 1 ha dzięki temu, że użyliśmy nowoczesnych sztucznych i nowoczesnych maszyn do pielienia.

Posiadam 2 krowy, od których w 1950 roku odstawiłem po 2.900 litrów mleka od każdej, zajmując 3 miejsce wśród 150 dostawców mleka do naszej mleczarni. To był mój wkład pracy w pierwszym roku Planu 6-letniego. Tego roku będę się starał uzyskać jeszcze lepsze wyniki.

A mój Czyn 1-Majowy — to będzie udzielenie pomocy sąsiedzkiej Janowi Janikowi, który nie ma konia.

Zobowiązuję się przepracować u niego swoim koniem 1 dzień przy wiosennej orce i siewie. Pomocy tej udzielił bezinteresownie.

Parę dni temu przeczytałem w gazecie, że siedmiu czołowych bojowników o pokój z różnych krajów odznaczono Nagrodami Stalinowskimi. Wierzę, że pokój zostanie utrzymany — bo z nami jest Związek Radziecki, bo z nami są miliony ludzi na całym świecie. W naszej gromadzie nie zabraknie ani jednego podpisu pod Apelem Światowej Rady Pokoju.

ADAM TRACZ
gromada Białynin-Krasówka
gm. Głuchów.

ZPB im. Okrzei walczą o obniżkę kosztów własnych

Walka o obniżkę kosztów własnych w naszych zakładach nabiera obecnie realnych kształtów. Po przeprowadzeniu dokładnej analizy postanowiono zlikwidować godzinę nadliczbową i skończyć bezpowrotnie z „dorabianiem” produkcji w godzinach nocnych.

W przedzalni średnioprzędnej przez zwiększenie wyprzędki o 0,5 proc. i obniżenie strat rzeczywistych o 0,5 proc. w mieszancie R 1-2, obniży się zużycie surowca o 13.378 kg. wartości 152.643 zł.

Przy mieszancie R 4-5 natomiast zwiększymy wyprzędki o 3 procent, uzyskując 11.300 kg surowca, wartości 91.643 zł. W ten sposób na surowcu, przy tej samej produkcji, osiągniemy razem 244.286 zł oszczędności.

W przedzalni odpadowej po przeanalizowaniu planu kosztów, postanowiono podnieść procent wyprzędki o 0,5, w stosunku do zaplanowanej ilości. Uzyskamy dzięki temu 172 kg oszczędności, co da w sumie 18.112 zł.

Prowadząc oszczędną gospodarkę materiałami pomocniczymi, osiągnęliśmy oszczędność w sumie złotych 23.134. Dalsza walka o obniżkę zużycia materiałów pomocniczych trwa nadal i w niedługim czasie da ona dalsze pozytywne rezultaty. Już obecnie bowiem farbierze postanowili zaoszczędzić na mydle, sodzie amoniakalnej, wodzie i parze 17.320 złotych.

Według dotychczasowych obliczeń, zakłady nasze obniżają swe koszty własne o 0,37 procent, w stosunku do zaplanowanej sumy. Liczba ta nie jest ostateczna, ponieważ zagadnienie kosztów własnych jest w dalszym ciągu opracowywane przez wszystkie oddziały naszych zakładów.

W celu zapoznania szerokiego ogółu naszych pracowników z zagadnieniem kształtowania się kosztów własnych w oddziałach produkcyjnych, zainstalowane zostały specjalne tablice, na których podawane są odnośne cyfry i wykresy.

A. MISIULA I R. DEBIŃSKI
ZPB im. Okrzei

Członkowie spółdzielni w Więczyniu — Stanisław Furman, Stanisław Armata i Zdzisław Piętny, kończą prace siewne na polach spółdzielni. (do reportażu obok)

Komunikat Państwowej Komisji Planowania ZSRR i Centralnego Urzędu Statystycznego

(Dokończenie ze str. 2)

Wzrosty i innych średnich zakładów naukowych wzrosła w ciągu 5 lat z 8.000.000 i wynosiła w roku 1950 — 37.000.000, przy czym w roku 1950 w szkołach technicznych i innych średnich specjalnych zakładach naukowych kształciło się 1.298 tysięcy osób wobec 975.000 w roku 1940. W wyższych zakładach naukowych w roku 1950 kształciło się 1.247 tysięcy studentów wobec 812 tysięcy w roku 1940.

Gospodarka narodowa otrzymała w ciągu 5 lat 632 tysiące specjalistów z wyższym wykształceniem oraz 1.278 tysięcy — ze średnim wykształceniem. W porównaniu z rokiem 1940 liczba specjalistów z wyższym wykształceniem w gospodarce narodowej wzrosła o 84 proc. W ciągu ubiegłych 5 lat w Związku Radzieckim dokonano niezwykle doniosłych odkryć i wynalazków w różnych dziedzinach nauki i techniki. Za wybitne prace, wynalazki i osiągnięcia w dziedzinie nauki, techniki, literatury i sztuki przyznano w okresie 5-letniej miano laureata Nagrody Stalinowskiej przeszło 6.500 osobom. Sieć instytutów naukowych — badawczych przekroczyła w roku 1950 poziom przedwojenny 1,5 razy, liczba zaś zatrudnionych w nich pracowników naukowych wzrosła blisko dwu

kratnie. Sieć instytucji kulturalno-oswiatowych osiągnęła i przewyższyła rozmiary przedwojenne.

Klubów i masowych bibliotek w mieście i na wsi było w roku 1950 — o 15 proc. więcej, niż w roku 1940. Nakład książek w Związku Radzieckim wzrósł w porównaniu z rokiem 1940 o 84 proc. Ilość aparatów kinematograficznych do końca roku 1950 wzrosła 1,5-krotnie w porównaniu z rokiem 1940.

W okresie powojennym nastąpiła dalsza poprawa opieki lekarskiej i lecznictwa sanatoryjno — profilaktycznego. Ilość łóżek w szpitalach miejskich i wiejskich wzrosła w roku 1950 o 25 proc. w porównaniu z rokiem 1940. Odbudowano zniszczone podczas wojny sanatoria. Liczba lekarzy w kraju wzrosła w porównaniu z rokiem 1940 o 75 proc.

Osiągnięto poważne sukcesy w zakresie rozwoju handlu radzieckiego. Detaliczny obrót towarowy w państwowej i spółdzielczej sieci handlowej znacznie przewyższył poziom przedwojenny 1940 roku. W roku 1950 w porównaniu z rokiem 1940 sprzedano w sklepach państwowych i spółdzielczych, nie licząc sprzedaży towarów z zasobów miejscowych, mięsa i przetworów mięsnych — o 38 proc. więcej, przetworów rybnych — o 51 proc., masła — o 59 proc., tłuszczów roślinnych i

linnych — o 67 proc., cukru — o 33 proc., wyrobów cukierniczych — o 34 proc., obuwia — o 39 proc., tkanin bawełnianych, wełnianych, jedwabnych i linianych — o 47 proc., wyrobów dziewiarskich — o 39 proc.

Wzrosła sprzedaż towarów przeznaczonych na potrzeby kulturalne i gospodarcze ludności. W roku 1950 w porównaniu z przedwojennym 1940 rokiem wzrosła sprzedaż: zegarków — 3,3 razy, odbiorników radio wycych — 6 razy, przyrządów elektrycznych do użytku domowego — 1,5 razy, rowerów — 2,9 razy, maszyn do szycia — prawie 3 razy, motocykli — 16 razy, kilkakrotnie wzrosła sprzedaż materiałów budowlanych na wsi. W porównaniu z rokiem 1940 w roku 1950 znacznie zwiększyły się rozmiary handlu kolechowego. Po zniesieniu kartek i przeprowadzeniu reformy pieniężnej ceny na rynku kolchozowym spadły.

W okresie 5-letniej powojennej na szeroką skalę rozwinęło się budownictwo mieszkaniowe. Przedsiębiorstwa państwowe, urzędy i rady terenowe, jak również ludność miast i osiedli robotniczych, korzystając z kredytów państwowych, zbudowały i odbudowały domy mieszkalne o łącznej powierzchni, przekraczającej 100 milionów metrów kwadr. Ponadto w miejscowościach wiejskich od budowano i zbudowano 2.700 tysięcy domów mieszkalnych.

W Więczyniu zakończono siewy

W spółdzielni produkcyjnej w Więczyniu, w powiecie łódzkim właśnie dobiega kresu ostatni dzień zasiewów wiosennych. Szerokie polace półspółdzielczych są już zaorane, użyzione nawozem sztucznym i obornikiem.

Trwa jeszcze tylko robota na małym polu w pobliżu zagrod spółdzielni, skąd dobiega rytmiczny stukot traktorów i odgłosy pokrzykiwań. Na polu zawraca po raz ostatni siewnik, przy którym kroczą Stanisław Furman, Stanisław Armata, Zdzisław Piętny, Krysiak i Piwiński. Raz jeszcze zavracaając końmi, ciągną cymy bronie. Ostatni raz przejeżdżają po polu na swych traktorach Sokółkowski i Naat, którzy przybyli na jeden dzień z POM w Bogdanów do Więczynia, aby pomóc spółdzielcom przy zakończeniu siewów.

Na horyzoncie widnieje już tylko rąbek zachodzącego słońca. Gaśnie dzień, a wraz z nim ukonieczone zostały prace na polach spółdzielni.

Spółdzielnia w Więczyniu pierwsza w powiecie łódzkim przeprowadziła siewy wiosenne; przekroczyła swe 1-Majowe zobowiązania — na 9 dni przed terminem kończąc siewy.

— Jesteśmy dumni — oświadcza przodownica pracy, Jadwiga Piętna, członek spółdzielni produkcyjnej w Więczyniu — że zobowiązanie nasze wypełniliśmy z nadwyżką, podobnie, jak to czynią przodujący robotnicy w fabrykach, jak to powinien zrobić każdy człowiek pracy, pragnący przyczynić się do szybkiej budowy socjalizmu w Polsce.

Pustoszają pola. Do umajonej zieleni i przystrojonej chorągiewkami wsi zajeżdżają traktory i ciągnięte przez konie maszyny rolnicze. Przed przybraną czerwienią świetlicy oczekują przybyli na uroczystość zakończenia siewów indywidualnie gospodarujący chłopcy z Więczynia oraz specjalnie zaproszeni ZMP-owcy z gminy Nowosolna.

Meldunek o zakończeniu akcji siewnej składa Józef Panek, grupowy brygady polnej. Z dumą mówi o dotrzymanym przed spółdzielnią zobowiązaniu, dodając, iż członkowie spółdzielni dla uczczenia 1 Maja, postanawiają do końca kwietnia br. zasadzić ziemniaki na 13 hektarach spółdzielczej ziemi.

— Będziemy starali się — ciągnie dalej — aby i to zobowiązanie wy-

konane zostało przed terminem. Nigdy bowiem nie może być dosyć wysiłków dla Polski, dla socjalizmu, dla pokoju.

O pracy dla pokoju, o pracy dla socjalizmu mówi także przodownica pracy, Jadwiga Piętna:

— Nam, matkom, najbardziej zależy na utrzymaniu pokoju, gdyż chcemy ustrzec nasze dzieci od ustawicznej groźby wojny i śmierci. Dlatego zwiększmy swe wysiłki, aby wykonaniem zobowiązań odpowiedzieć na zakusy amerykańskich imperialistów.

Dlatego będziemy pracować jeszcze lepiej i jeszcze wydatniej.

Zywiolowymi oklaskami potwierdzają spółdzielcy z Więczynia słowa Jadwigi Piętny. Wszyscy z entuzjazmem podtrzymują jej okrzyk na cześć pokoju, socjalizmu i rządu Polski Ludowej.

W nagrodę za przedterminowe wykonanie siewów wiosennych, spółdzielnia produkcyjna w Więczyniu otrzymała od Wojewódzkiego Zarządu ZSCH, Piętny, sześciolampowy radiodbiornik.

Z. N.

O 1 PROC. Obecnie postanawiam podrobotniczej — mówi przodkowi Hak — wyższu swą dotychczasową wydajność zobowiązań 1-Majowych, w tym celu przyspieszają pracę. W tym celu przyspieszają pracę.

O 1 PROC. BAZY DO 141 PROC. PRZYMIJĘ WZWIĄZANIE WYKONANIE DO 104,5 PROC. WZWIĄZANIE WYKONANIE DO 104,5 PROC. WZWIĄZANIE WYKONANIE DO 104,5 PROC. WZWIĄZANIE WYKONANIE DO 104,5 PROC.

IV Sesja Rady Narodowej m. Łodzi

W sali Związku Pracowników Budowlanych, przy ul. Piotrkowskiej 232, w dniu 19 bm. o godz. 17, ODBĘDZIE SIĘ IV TEGOROCZNA SESJA RADY NARODOWEJ M. ŁODZI.

Tematem obrad między innymi będą sprawy związane z dalszym rozwojem opieki nad matką i dzieckiem, a w szczególności sprawy przedszkoli i żłobków. Na sesji zatwierdzone będą plany pracy poszczególnych komisji Rady Narodowej.

Do Prenumeratorów „GŁOSU ROBOTNICZEGO” w zakładach pracy m. Łodzi

Liczni prenumeratory „Głosu Robotniczego” z zakładów pracy m. Łodzi wyrażają życzenie UDOSTĘPIENIA IM GAZETY RÓWNIEŻ W NIEDZIELE.

Pragnąc zadośćuczynić życzeniu czytelników redakcja „Głosu Robotniczego” w porozumieniu z Łódzkim Oddziałem P.P.K. „Ruch” postanowiła:

- ROZPROWADZAĆ CAŁY NAKŁAD NIEDZIELNEGO „GŁOSU ROBOTNICZEGO” ZA POSREDNICTWEM KIOSKÓW ULICZNYCH, DOKONUJĄCYCH SPRZEDAŻY GAZET I CZASOPISM.
- ZAMIESZCZAĆ CO TYDZIEŃ NA 1-ej STRONIE SOBOTNIEGO NUMERU „GŁOSU ROBOTNICZEGO” SPECJALNY KUPON, UPOWAŻNIAJĄCY DO BEZPŁATNEGO OTRZYMANIA GAZETY NIEDZIELNEJ W DOWOLNYM KIOSKU ULICZNYM NA TERENIE ŁODZI.

Prosimy naszych Prenumeratorów z zakładów pracy m. Łodzi o WYCINANIE KUPONÓW Z SOBOTNIEGO NUMERU „GŁOSU ROBOTNICZEGO” I ZGŁASZANIE SIĘ DO KIOSKÓW PO ODBIÓR GAZETY W NIEDZIELE.

Powyższe postanowienie wprowadza się w życie począwszy OD NAJBLIŻSZEJ NIEDZIELI t.j. dn. 22 b.m

Redakcja „Głosu Robotniczego”
P.P.K. „Ruch” Oddział w Łodzi

Ekipa łączności Mazowieckich Zakładów pomaga członkom spółdzielni produkcyjnej w Studziankach

Ekipa łączności miasta ze wsią przy Mazowieckich Zakładach Przemysłu Wełnianego powstała w 1948 r. i nawiązała pierwsze kontakty ze wsiami Czerniewice, Studzianki i Chociw.

Ekipa łączności MZPW musiała w pracy swej pokonać wiele trudności. Na skutek wrogiej propagandy, szerzonej przez kulaków, chłopów małorolnych i średniorolnych, pomagali mało i średniorolnym chłopom w pracach organizowali imprezy artystyczne.

Zespół świetlicowy MZPW występował bardzo często dając rzekomy mieszkańcom wsi. I tak z

biegiem czasu nieufność do ekipy zaczęła zanikać, a nawiązywał się coraz serdeczniejszy kontakt pomiędzy biedotą wiejską i średniorolnymi chłopami z jednej strony, a robotnikami Mazowieckich Zakładów Przemysłu Wełnianego z drugiej. Na uroczystości, które odbywały się w fabryce, zawsze zapraszano przedstawicieli wsi.

Dzięki pracy uświadamiającej, prowadzonej przez członków ekipy łączności, kobiety czerniewickie założyły Koło Gospodyń Wiejskich i koło Ligi Kobiet. Odtąd współpraca robotniczek z Ligą Kobiet z kobietami wiejskimi pociągała się sprawniej. Robotnice z MZPW pomagały w pracach organizacyjnych swym wiejskim koleżankom, służąc im radą i opieką.

Chłopcy pracujący ze Studzianek, zachęcani przez ekipę, która przekonała ich o wyższości gospodarki kolektywnej nad indywidualną, założyli spółdzielnię produkcyjną. Przy spółdzielni powstało wkrótce koło ZMP, którym zaopiekowała się koło Związku Młodzieży Polskiej z MZPW. Praca w spółdzielni szła coraz sprawniej, dając coraz to widoczniejsze rezultaty. I tu wiele pomogła ekipa łączności, reperując chłopom zepsute młockarnie, traktory i siewniki, opiekując się świetlicą.

W ubiegłym roku dniówka obrachunkowa w spółdzielni produkcyjnej Studzianki wynosiła średnio 20 zł. Członkowie spółdzielni

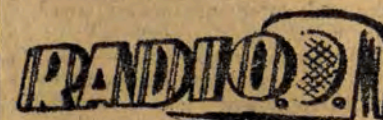
brali czynny udział w akcji skupu zboża, ujawniając kulaków i spekulujących, ukrywających zboże. W związku ze zbliżającym się świętem 1 Maja członkowie spółdzielni produkcyjnej podjęli szereg zobowiązań odnośnie zakończenia siewu do 1 maja i utrzymania czystości na terenie spółdzielni przez kobiety.

Wszelkiego rodzaju trudności, na jakie napotykała i napotyka spółdzielnia, rozwiązywane są przy wydatnej pomocy członków ekipy łączności z MZPW, którzy w miarę swych możliwości zawsze chętnie służą pomocą i radą.

Spółdzielnia pracuje coraz lepiej. Jest to niewątpliwie za-

śluga członków ekipy łączności, którzy poprzez swą pracę uświadamiającą wśród chłopów, przez pomoc okazaną nowopowstałej spółdzielni i opiekę, jaką nad nią roztaczają, dają wyraz swego zrozumienia zagadnień przebudowy wsi w Planie 6-letnim i budowy szerokiego frontu narodowego.

(J.M.)

Program na środę, 18 kwietnia 1951 r.

11.50 „Głos młodym” 12.04 Dziennik 12.15 Przerwa 13.30 Koncert dla szkół 14.10 „Wzniechajcie się” 14.30 Aud. szkolna dla klas V-VII 14.50 Koncert Orkiestry Polskiego Radia 15.30 Aud. dla świetlic dziecięcych 15.50 Pieśni E. Griega 16.15 Przegląd prasy literackiej 16.20 Pieśni i arie starowłoskie 16.40 „Czy wiecie...?” 16.45 Aktualności łódzkie 17.00 Wiadom. popołudn. 17.05 Pog. sportowa 17.15 Muzyka 17.30 Lekcja języka rosyjskiego 17.45 „Z frontu 1-Maj. Zobowiązanie Pokoju” 18.00 „Łódź będzie pięknym miastem” 18.15 Muzyka operowa 18.35 „Włókniarze walczą o plan” 18.45 Aud. dla kobiet 19.00 „Wzniechajcie się” 19.20 Gra Orkiestry Rozgłośni Krakowskiej 20.00 Dziennik 20.20 „Z frontu 1-Maj. Zobowiązanie Pokoju” 20.45 Festiwal Muzyki Polskiej 21.30 Muzyka i aktualności 22.00 „Opowiadanie buchałtera” — rep. liter. St. Wygodzkiego 22.20 Koncert z Prażi 23.00 Ostatnie wiadomości.

Zbiórka złomu

W ramach wiosennej akcji sanitarnej porządkowej, przeprowadzona będzie w bieżącym miesiącu w Tomaszowie zbiórka złomu metalowego i innych odpadków użytkowych, które dotychczas ponieważają się, zanieczyszczając miasto. Zbiórka dotyczyć będzie w szczególności złomu żelaza, metali kolorowych, szmat, makulatury i butelek.

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej wzywa wszystkich obywateli naszego miasta do wzięcia udziału w zbiorce, celem podniesienia stanu sanitarnego i estetyki Tomaszowa.

Ze sportu

Liczny udział tomaszowian w Biegach Narodowych

Pod hasłem „Przez współzawodnictwo w sporcie — do realizacji Planu 6-letniego”, odbyły się w Tomaszowie Biegi Narodowe. Młodzież szkolna i sportowcy, zrzeszeni w klubach, licznie stawili się na starcie.

Ogółem w Tomaszowie startowało 1403 osoby, w tym 633 kobiety. Normy na odznakę SPO uzyskało 1201 osób, w tym 560 kobiet. 1403 osoby, które stanęły w biegu, to poważna liczba, w starcie do biegów, to poważna liczba, w dużym stopniu przekraczająca ilość startujących w latach ubiegłych.

W LZS Budzelin, na 27 startujących, normy uzyskało 26 osób. Jedynym niedociągnięciem na odcinku wiejskim w organizacji Biegów Narodowych — to brak wśród startujących dziewcząt. Do 25 bm. na terenie Tomaszowa normy w biegach ma uzyskać jeszcze 500 osób, a na terenie LZS Budzelin 10 osób. Dobrze by było, żeby w tej dziesiątce w Budzelinie nie brakowało dziewcząt.

(a. t.)

NA BOISKU WOJSKA POLSKIEGO

Na boisku Wojska Polskiego startowała w niedzielę do Biegów Narodowych młodzież szkół podstawowych, licealnych i zawodowych. Ogółem na starcie stanęło 989 młodzieży, w tym 447 dziewcząt. A oto dane poszczególnych grup wiekowych: dziewczęta — grupa wieku 15 — 16 lat: startowało 340, ukończyło bieg 340, uzyskało normę 310. Grupa wieku 17 — 18 lat: startowało 175, ukończyło bieg 175, uzyskało normę 144. Grupa wieku 19 lat i starsze: startowało 27, bieg ukończyły wszystkie, uzyskało normy 21. Chłopcy grupy wieku 15 — 16 lat: startowało 229, bieg ukończyli wszyscy, normy uzyskało 199. Grupa wieku 17 — 18

lat: startowało 149, bieg ukończyli wszyscy, normy uzyskało 128. Grupa wieku 19 lat i starsi: startowało 68, uzyskało normy 55.

Najlepsze wyniki w poszczególnych grupach wieku przedstawiają się następująco: z grupy dziewcząt w wieku 15 — 16 lat najlepszy wynik uzyskała Henryka Szplet (1 minuta 35,7 sek.), z Liceum Pedagogicznego TPD. Z grupy wieku 17 — 18 lat — Genowefa Czapałk również z Liceum Pedagogicznego TPD uzyskała czas 1 min. 38,2 sek. Z grupy wieku 19 lat i starszych najlepszy wynik ma Alicja Olas z Państwowego Technikum i Liceum Administracyjno-Gospodarczego, która uzyskała czas 1 min. 49,2 sek. Z grupy chłopców w wieku 15 — 16 lat Zygmunt Szymczyk z Państwowego Gimnazjum Przemysłu Wełnianego uzyskał czas 3 min. 12,2 sek. Z grupy 17 — 18 lat — Waldemar Sieciechowski z Państwowego Średniego Zawodowego uzyskał czas 2 min. 59,2 sek. Z grupy 19 lat i starszych najlepszym wynikiem poszczególnym jest Henryk Jasiński z Liceum Pedagogicznego TPD, który uzyskał czas 3 min. 07,9 sek.

PIŁKA NOŻNA

W rozgrywkach o mistrzostwo w klasie wojewódzkiej „Spójnia” (Tomaszów) pokonała zespół „Gwardia” z Wielunia w stosunku 3:0. (1:0). „Gwardia” była równorzędym przeciwnikiem przez co pokonanie jej przez tomaszowską „Spójnię” jest dość poważnym sukcesem.

Ze „Spójnią” przywyzywała dużą wagę do wygrania tego spotkania, świadczyć może chociażby to, że bramki bronili jeden z najlepszych bramkarzy w województwie — Komar. Sędziował dobrze ob. Winiarski.

(a. f.)

Konferencja wyborcza ujawniła poważne braki w pracy Oddziału Związku Włókniarzy

W ubiegłą niedzielę w sali TPD odbyła się oddziałowa konferencja wyborcza Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Włókienniczego. Celem konferencji było podsumowanie wyników całorocznej pracy pabianickiego oddziału związku oraz wybranie nowego zarządu. W konferencji wzięli udział: przedstawiciel Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Włókienniczego, tow. Dzikowska, przewodnicząca ORZZ, tow. Sumerowski, przedstawiciel KM PZPR oraz delegaci poszczególnych załóg fabrycznych z Pabianic, Belchatowa, Zelowa i Moszczenicy.

Przewodniczył konferencji tow. Wolniewski. Referat sprawozdaw-

nowanych krosien, plany produkcyjne wykonywały jedynie dzięki zwiększeniu ilości godzin nadliczbowych i zwiększeniu funduszu plac.

Słaba, niedostateczna kontrola socjalistycznej dyscypliny pracy spowodowała w samych tylko ZPB ubytek około 300.000 metrów tkanin. Poważny odsetek robotników nie wykonuje swych baz akordowych. Współzawodnictwo pracy w Pabianickich ZPB obejmuje zaledwie niewielką część załóg.

Ogólnie we wszystkich zakładach podległych zarządowi pabianickiego oddziału Związku — współzawodnictwo pracy obejmuje zaledwie 67,5 proc. załóg. Zakła-

tych ludzi, braku instrukcji i kontroli ze strony wyższych władz związkowych.

Nie potrafiono również dotychczas rozwiązać zagadnienia w tkalnicach, gdzie niektóre maszyny są wykorzystywane poniżej możliwości, na innych zaś tkaczki nie mogą wykonać swych baz ze względu na zaniedbany stan swych maszyn.

Nie interesowano się również zagadnieniem rozwoju ruchu racjonalizatorskiego. „Najlepiej” pracujący klub racjonalizatorów w Pabianickich ZPB rozpatrzył 26 wniosków, z których zastosowano 11. W Zelowskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego wpłynęło do komisji usprawnień około 15 wniosków, z których żaden dotychczas nie został rozpatrzony. W innych zakładach przemysłu włókienniczego ruch racjonalizatorski, pozbawiony kontroli i opieki, zanikł prawie zupełnie.

Poważne niedomagania zanotowano również na odcinku akcji socjalnej. Żłobek ZPB nie spełnia całkowicie swego zadania, ponieważ jest zbyt mały. Nie zrobiono dotychczas nic w tym kierunku, aby żłobek ten rozbudować i uruchomić na dwie zmiany. Przedszkole ZPB, w którym znajduje się 374 dzieci, nie posiada odpowiednich warunków higienicznych. Dla przedszkola tego zakupiono 600 leżanek, 343 wspanki, 600 sztuk piwołeczek oraz 600 koców, które nie zostały wykorzystane, ponieważ po prostu zapomniano o tym, że... przedszkole nie posiada sypialni.

Praca zakładowych kas zapomogowo-pożyczkowych nie jest również dostatecznie kontrolowana przez rady zakładowe i zarząd

oddziału. Na 1707 skierowań, jakie zarząd oddziału otrzymał do rozpatrzenia, wykorzystano zaledwie w ciągu roku 1134, z czego poważny odsetek przypada na robotników pabianickich. W pierwszym kwartale wykorzystano zaledwie 20 procent skierowań.

Powyzsze przykłady wskazują na zupełny brak zainteresowania się zagadnieniami produkcyjnymi i socjalnymi załóg robotniczych ze strony zarządu oddziału Związku Włókniarzy i rad zakładowych. Liczne wypadki przy pracy świadczą o zaniedbaniu spraw BHP.

Na 616 wybranych społecznych inspektorów pracy nieliczni tylko otrzymali przeszkolenie, a niewielu przejawia jakąkolwiek działalność.

Wszystkie te braki wypływają z karygodnego stylu pracy prezydium zarządu oddziału Związku, które nie przejawiało w okresie sprawozdawczym dostatecznej aktywności. Większość spraw załatwiana była w swoisty sposób przez byłego przewodniczącego zarządu — Kruka, który pomijał całkowicie współpracę z kolektywem.

Wszystko to spowodowało chaos i brak koordynacji w pracy poszczególnych pracowników zarządu oddziału, którzy nie potrafili się wywiązać w wielu wypadkach ze swych zadań zwłaszcza, że nie byli przeszkoleni i nie posiadali dokładniejszych instrukcji. Sporadyczne kontrole, jakie przeprowadzono w poszczególnych radach zakładowych, wykazały, że pracują one źle. Nie wyciągnięto jednak dotąd żadnych wniosków, nie wzmocniono walki o czujność rewolucyjną wśród aktywu związkowego.

Wynikiem złego stylu pracy było również zaniedbanie przez zarząd spraw młodzieżowych, kobiecych i kulturalno-oświatowych. Największą świetlicą ZPB, dysponującą poważnymi środkami, lokalem i ludźmi, nie przejawia większej działalności. Najpoważniejszym skutkiem tej złej, chaotycznej pracy zarządu oddziału Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Włókienniczego jest zupełny brak odpowiedniego aktywu związkowego spośród samych robotników. Fakt ten jasradowo wypuklił się podczas konferencji i dyskusji, w której zabralo głos

zaledwie 11 spośród 227 delegatów. Ale i w tych wypowiedziach uderzał brak zainteresowania dla najważniejszych zagadnień produkcyjnych, cechowały je natomiast, malkontentstwo i zupełna beznadzieja.

Zadaniem nowo wybranego zarządu oddziału Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Włókienniczego w Pabianicach będzie przede wszystkim energiczne zlikwidowanie dotychczasowych błędów i natychmiastowe przystąpienie do systematycznej, opartej o plan pracy organizacyjnej.

jas.

Pracownicy laboratorium Filmu Polskiego wprowadzili system oszczędnościowy Korabielnikowej

Laboratorium nasze wykonało w ub. roku plan w 107 proc. Dzięki ciągłemu rozwojowi ruchu współzawodnictwa w bieżącym roku mamy już dalsze osiągnięcia. Tak więc dla uczczenia 33 rocznicy powstania Armii Czerwonej pracownicy laboratorium podjęli długofalowe zobowiązanie, postanawiając wypełnić normy miesięczne przynajmniej w 108 proc. W ramach tego zobowiązania wykonaliśmy już serię kopie filmu dokumentalnego pt. „Pokoje zdobędzie świat”.

Niedawno brygada młodzieżowa działu kopiarni rzuciła hasło przystąpienia do oszczędzania taśmy filmowej systemem Lidii Korabielnikowej. Kopiaści postanowili oszczędzać miesięcznie 900 mtr. taśmy. Dzięki temu byłaby kin będą mogli uirzeć nie-

zadanie nowo wybranego zarządu oddziału Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Włókienniczego w Pabianicach będzie przede wszystkim energiczne zlikwidowanie dotychczasowych błędów i natychmiastowe przystąpienie do systematycznej, opartej o plan pracy organizacyjnej.

Na terenie laboratorium mamy również wielu przewodników i racjonalizatorów. We współzawodnictwie wyróżnili się towarzysze: Grzegorz, Stepien, Moczyłowski i Wójcik, którzy osiągnęli przeciętnie 125 proc. normy. Nasi racjonalizatorzy, towarzysze: Włodarski, Domański, Sedyk i Griga złożyli już wnioski na kilka cennych usprawnień.

E. ADAMSKI

Laboratorium Filmu Polskiego.

PGR-y przyjmują zgłoszenia do pracy

Państwowe Gospodarstwa Rolne poszukują pracowników do prac rolnych, zarówno mężczyzn, jak i kobiet w wieku od lat 16 do 55. Płace dzienne wynoszą od 9,90 złotych do 16,50 zł. Zarobek przy pracach akordowych ulega znacznemu zwiększeniu. Ponadto przewidziane są premie za wydatną pracę w wysokości 11 procent dla robotników, którzy przepracowali co najmniej 20 dni w ciągu miesiąca.

Niezależnie od wynagrodzenia w gotówce, robotnicy otrzymują również całodzienne, bezpłatne wyżywienie oraz kwatery, wyposażone w łóżka i bieliznę pościelową. Przejazd z miejsca zamieszkania do miejsca pracy i z powrotem po ukończonym sezonie również jest bezpłatny.

Zapisy przyjmuje i szczegółowych informacji udziela Wydział Pracy i

Pomocy Społecznej Prezydium MRN, przy ul. Partyzanckiej Nr 56. (m. j.)

Ze sportu

Włókniarz - Unia (Zgierz) 3:2

Na stadionie ZKS „Włókniarz” odbył się mecz piłkarski o mistrzostwo klasy wojewódzkiej między Zgierzem „Unia” i pabianickim „Włókniarzem”. Zwyciężył „Włókniarz” w stosunku 3:2 (1:0). Spośród gości wyróżnił się bramkarz Przegłowski oraz Borowski w ataku. Atak gospodarzy wykazał nieudzielanie, małą bojowość pod bramką przeciwnika. Gra była chaotyczna, nie mniej obfita w niebezpieczne sytuacje podbramkowe.

Przodująca prządka II Przędzalni w Pabianickich Zakładach Przemysłu Bawełnianego, Teodozja Kręciarska, wykonuje swą bazę akordową w 114 proc.

czy z działalności ustępującego zarządu oddziału wygłosił tow. Wiesław Hermel.

Jak wynika z przeprowadzonej analizy pracy zarządu oddziału i poszczególnych rad zakładowych, praca ta przebiegała raczej źle i chaotycznie, co zresztą znalazło swój wyraz również w dyskusji. Jakkolwiek plany produkcyjne zostały w ubiegłym roku wykonane przez poszczególne zakłady przed terminem i z nadwyżką, to jednak niewielki był w tym udział poszczególnych ogniw związkowych.

Zelowskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego wykonały miesięczny plan produkcyjny za luty br. zaledwie w 87,5 proc. Pabianickie ZPB, mimo że posiadały do dyspozycji rezerwy w postaci nie zapła-

dowe komitety współzawodnictwa nie potrafiły zmobilizować załóg do pełnego udziału we współzawodnictwie pracy, nie potrafiły zmobilizować robotników do podniesienia wydajności pracy.

Zarząd oddziału ograniczał się do zbierania deklaracji i kwartalnego rozdania premii. Nie organizowano narad wytwórczych z przewodnikami pracy, nie analizowano systematycznie przebiegu i wyników współzawodnictwa pracy. Nie podejmowano konkretnych uchwał i nie udzielano oddziałowym radom wytycznych do dalszej pracy.

Oddziałowe rady zakładowe, nie zowie zaufania, delegacji kulturalno-oświatowej przejawiali minimalną działalność, co jest wynikiem braku przeszkolenia związkowego

Protest młodzieży Zakładów Przemysłu Chemicznego przeciwko faszystowskiemu dekrétowi Queuille'a

Na zebraniu młodzieży ZMP-owskiej w oddziale II Zakładów Przemysłu Chemicznego „Pabianice”, po zapoznaniu się z faszystowskim postanowieniem rządu Queuille'a, który zabronił działalności Biura Światowej Rady Pokoju na terenie Francji, po ożywionej dyskusji, podjęto rezolucję, w której m. in. czytamy:

„W odpowiedzi na apel Międzynarodowego Komitetu Obronców Pokoju, my, członkowie koła ZMP w oddziale II

Zakładów Przemysłu Chemicznego, postanawiamy zapoznać wszystkich naszych członków z uchwałami berlińskiej sesji Światowej Rady Pokoju oraz przygotować młodzież zorganizowaną, jak i niezorganizowaną do udziału w Plebiscycie Pokoju. Jednocześnie wyrażamy swe oburzenie i po tępienie dla faszystowskiego rządu Queuille'a.

Niech żyje pokój! Niech żyje Światowa Rada Pokoju!”